

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

at den, utan rubbning i hånseende til sammanfärningen, kan flyttas, ehwart man wil, och kan köparen härtil åfwen århålla en så väl belägen plats nära wid Staden, som någon annan plats längre ut i Fårgården.

Ånnu utbjudes til salu Brigantinen Fortuna om 24 svåra läster, väl conditionerad och bese glad, nu i Marstrand liggande, hwarest Inventarium kan tagas uti ögnasigte hos Herr Fr. Bunden, och angående priset kan hos Herr Lorents Jensen härstådes afslutas.

Hos Herrar Christian Arfwidsson och Com pagnie finnas Virginsta Tobaks-blader, af båtre och samre sortor, til billiga priser, samt smör i större och mindre Fastager til åtfälliga priser.

Tyf råg, ärter, malt, lin, hampa, blår, färge waror, indigo, med mera, finnas för billigt pris hos Herrar Stoll och Wulff.

Sjömannen, Matthias Edström, utbjuder til salu des ågande halvpant uti det hus, som, gent emot Herr Mag. och Kyrkoherden Bonges, är utmed stora far-wägen beläget, på Herr Joh. Schuges ång på gamla Hvarfvet. Rummen, som här utbjudas, bestå af sal, 4 kamrar och köf, som utgöra hela undre våningen, at ej förriga källare, wed-bod och halswa winden, så ock halswa delen uti en nylichen anlagd kål-hage. Här är ock port-gång samt gårds-rum.

Åstundar någon snart uti sin tjens tår i Staden en drång, som idkat sille-saltning, och nu sed snar vara utan tjens, kan därom få underrättelse mundteligen.

Götheborgska Weckobladet.

Torsdagen, den 24 Januarii, 1765.

Då jag föresatt mig, at uplifwa någon ämin nelse utaf sådane, som årligen vandret iia dens rymler igenom, och nu til en början tänke göra det med framledne Prosten, Lars Forsselius, en man, förmestest ren Gudsfrugtan, wördad, och, för sin åfwen så tanke-digra som lät-flitande Poesie, wida frägdad, hvilken ock fördom uti vår Stad varit en prydnad för sic stånd: hade väl det kunnat ske, utan omstöp, i de nästföre gående Wecko-bladen, om min åhoga, at väcka fram åtfälliga slags funder om forntiden, särde les i våra negder, ej varit större, än at jag funnat dölsa den wid förstå intrådet til denna min wecko-förråtning. Kommon nu at genomöga vår hederlige Gubbes lefverne.

Lars Forsselius föddes den 12 October 1653 i ti Forh i Rommeled, Flundre-härad, där Fadren, Jon Larsson, var Kyrkoherde. Redan uti bar s åren skal han haftwa visat orwanliga tekn til et elvige smille. Han flickades 1665 hit til Trivial-Scholan; men jag är ekunpig, af hwad ordsak han

han ej uppehöll sig vid detta Gymnasium längre än et år, och fortsatte sina studier i Carlstad ifrån 1672, om icke at där, uti följande året, ansöra Prostens i Öhr, på Dal, And. Eurelii, soner, Gunne * och Anders, samt Öfwerst-Lieutenant And. Mensers son, utom flera wakra mäns barn. Han begaf sig 1675 til Academien i Åbo, och holl där ej allenast 1676 et Latinist obundet tal til Ciceros los, utan ock 1677 et annat sådant på vers til bemålte Academies heber. Genom detta tal satte han sig uti besynnerlig agtning, det blef trykt, jämte Professorernes lyckönsknings-betygesser för en icke allenast lycklig Skald, utan ock bestedelig i alt sitt uppförande. Han prest-wigdes 1678, sitt Faders medhjälpare i Rommeled. Och fast han, uppå kallelse-bref ifrån Biskop D. Wallerius samt Consistorium, emot tog 1680 Correctors beftällningen här vid Scholan; likväl ser man, at det stofstet ej särdeles roat hans hjerta. Ut i et trykt bref til Gref E. Lindstöld, af år 1682, sückar han rätt ömsint efter förlofning, och at Grefiden takttes unna honom sit gällande förord til insteg på en wådjobox, där han finge nog utrymme, at hunga om Svenska Hjeltars bedrifter, och, genom andra witterhets rön, tillsridssfalla sin brinnande hog för sit Fäderneslands heber.

Mer en annan gång.

Lärda

* Det är han, som adlades 1702 med namn utaf Dalstierna. Se Herr Cancellie. Rådet och Ridd. von Stiermans Matrik. öfver Sw. Ridd. och Adel, sid. 2466.

Lärda Nyheter.

Bref från VI. VI. til VI. VI. angående Wexel-coursen och Medel til des fällande, med den sinne-bild: O Deus! in quae nos reseruasti tempora, är uti denna månad utgivet i Stockholm på Langiska Boktryckeriet, 4 ark 4to, kostar 16 öre Silfvermynt.

Författaren har, såsom en werkelig Patriot, upphögt sig öfver den sinnes nedrighet, at följa Partie-andans ingifvelser och Strufwa, efter egen särskilt winst, en hel menighets wälfärd. Skrifarten är sådan, som kommer öfwerens med en mogen och alswarsam man.

Min lásare åstundar kanste at se prof.-syncken utaf denna afhandlings meningar. Jag wil då utplocka några, hvilke som först förekomma; ty öfveralt finnes där, hvad man kallar märk-wärdigt. Den som ej åtnöges med dessa utdrag, får kassa sig sjelfwa brefvet, som åfwen försäljes hos Boktryckaren Lange här i Staden, för samma pris som uti Stockholm.

Man har sedt, säger Författaren, nog förslag till bote-medel at hämma coursens stigande, och at bringa den til fallande. De minst konstige, och med sakens natur enlige, måste altid vara de säkraste och lättaste at ställa i werket; men at de ej blifvit upgfne, bör icke föresalla så underligt, när man beränker de olika intressen och affigter, som är uti Riket, och at egennytten är måst råbande, samt tryck-friheten därjämte, osta uti Deconomie-mål, för mycket inskränkt. . .

D 2

Se

Sedan län i Banquen blefwo tillåtne på fast och lös egendom, först til limiterade summor årligen, och sedan mer oinfrankt; födde det af sig åtfälliga planer och speculationer.

Icke wil jag påstå, at elle, som ärö stöldige i Banquen på deras fastigheter, bidraga til Werelcourses stigande; men så är det likväl möst lantagernes, och i synnerhet deras, som tilwärka experter, naturliga interesse, at glädja sig öfver hög cours och ej fråga efter, om den skulle stiga så högt, at de blott med papper kunde betala til Banquen sina län, hvarigenom de fingo ägendormarne för föga mer än intet, det fick då gå med, de öfrige undersättare i Riket, som det kunde. Man kan af sådane personer icke förvänta, at de skola önska eller bidraga til courses fällande, så länge de ärö stöldige i Banquen.

Åf åtfälliga tryckta skrifter, som endast tjena til att förvirra och förblinda Nationen, vilja en del inbilla os, at wi ärö lyckligare och må bättre nu än förr, hvartil bewiset är grundadt på vårt öfverstödiga och vppiga lefnads sätt. Ingen kan neka, at ju en del undersättare må mycke bättre nu än förr, ty många hafwa förstafat sig sådana ägendormar, hvarom de aldrig kunnat dröma; men om det stodt på Banquens, Rikets och medundersättares depense, det blißwer en annan fråga.

At kypna döma, om Riket och des inbyggare en general nu må bättre än förr, därtil fordras en annan granskning, och kan omöjeligen af vppigheten

pigheten och lefnads-sättet slutas. Man har sett många private personer lefwa det ena året uti all vppighet och vällust, liksom hade de warit grundrite, men det andra året hafwa de warit banquerout; däremot den som lefswat sparsamt, har bibehållit och förkofrat sin ägendorm: och med et Rikes, och des inbyggares, hushållning är i många mål så bestaffadt, som med en privat persons. Mig är väl bekant, at många försvara vppigheten såsom nyttig uti et Rike, men . . . Det är en farlig sak, att bringa Nationen stadliga principier och origtiga tanke-sätt. Bättre är, at upväcka den til försigtighet och frugtan, än införla uti säkerhet, at den mår väl, när Riket och tusende Undersättare ärö uti en vådelig belägenhet.

Huru wil det väl gå de ämbets-män och löntagare, som hafwa tildeld wiflön i penningar? De möste antingen swälta, bliswa usle och föragtade, eller nödgas gripa til sådana utvägar, som sava samvetet, och at göra det, de icke borde göra. Jag är försäkrad, at mängen hederlig ämbets-man och Domare, som är ömsint och samwets-gran, lärer beklaga så bedröfweliga omständigheter, men nöden hafwer, efter ordspråket, ingen lag; och den som ej blißwer lön af den han tjener, får lof at se til, huru han må kunna lona sig hifl; i anseende hvartil mig och mykes, at Högssta Öfverheten möste osta se igenom fingren med ämbets-måns förhållande, hvarigenom öpet sät lämnas för de mindre samwets-granne, at göra

göra sig syslorna så nyttiga och inrågtiga, som de någonsin förmå och kunna. = =

= = Ulrabesynnerligast har förekommit mig at man åsven welat tänka på sifkesmästar til århållande af rätt silke, då likväl Nationen är öfverthygd, det wi ické hafwa nog händer och arbetare til åkerbruk, land-hushållning, och andra mera nödvändige samt efter vårt climaet sig stickande göromål.

Korta Stads-mynter.

Götheborgsta Werel-priset.

Ördagen, den 19 Januarii.

Amsterdam	-	80	-	M:f R:mt.
Hamburg	-	84	-	M:f R:mt.

Onsdagen, den 23 Januarii.

Amsterdam	-	79 à 78½	-	M:f R:mt.
Hamburg	-	83	-	M:f R:mt.

Ostindiska Skeppen, Prins Carl och Nissens Ständer, utgingo i går e. m. til segels åt Ostindien.

Sma Kyrko-tidningar.

Från den 15 til den 23 Januarii år i Domkyrko-Församlingen född i Göte. Döde Murges fällen M. Ekelunds hustru, Anna Chr. Rotkirk, 32 år, N. Gravelens son, Martin, 6 månader gammal, båda af feber; Tunbindaren Lars Höjers hustru, Chr. Ekegren, 38 år, af wathnot; afledne

afledne Tullstrifwaren Bechmans Anna, Botila Bechman, 80 år, af ålderdoms svaghet.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn. Döde tvånnne barn af bröstärv.

Kundgdrelser.

Kyrkoherdens, Herr Magister Aurelii, förr omnämnda Prestemöts-predikan blifwer nästkommande Måndag färdig och til köps, för 16 öre S:mt, hos Boktryckaren J. G. Lange.

Från Boktryckeriet i Calmar kommer med första at utgifwas et arbete, under titel: Kongl. Förordningar, Resolutioner, Bref och andra Stadgar, rörande Landmåteriet och Lands-Culturen i almänhet, samt de därav flytande förmåner och rättigheter; med nödiga parallel-ställen och anmärkningar. Prånumeration härpå, til 2 Dal. S:mt exemplaret, emottages til nästkommande Februarii månads slut, hwarefter de få exemplar, som kunna öfvertryckas Prånumeranternes antal, blifwo dyra. Arbetet innehåller flera sällsynta stadgar och påbud, samt gagnar, så väl lagfarenhetens idkare, som hvar och en af hvad stånd han vara må, som med de, vid hemman, lande-egendomar och jordens bruk i Riket, förekommande mål och omständigheter, har besfatning, göra mål eller bestärling.

Uti Marstrands stadt är Organist-sysslan ledig blifswen. Fördenskul, om någon stickelig person är hugad at samma bestärling emottaga, anmåle han sig därom, ju förr des halre, hos Wållofs Magis-

Magistraten och Kyrkorådet därstådes. Lönen är 150 Dal. S:mt årligen, utom hvad i öfrigt kan en sådan man til näringssmedel förunnas.

I dag för 24 Dragningen af Götheborgs Hospitals Lotterie; altså kunna Dragnings-listor ne icke förr än nästkommande lördag utgivwas,

Den 12 uti denne månad blef utur et hus på Konungsgatan en brukad silsfver-mästred, med bokstäfwerne G. B., bortstulen. Skulle densamma allaredan vara til köps utbuden; eller framdeles komma för en dag, behagade man densamma qvarhålla och på Langista Boktryckeriet tilfanna gifwa, des omak skal med tacksamhet förfyllas.

Eil arrende, på wissa år, utbjubes en strandbygnad af fors-wirke, af 50 alnars längd och 10 alnars bredd, med twanne flyglar af 50 alnars längd och 8 alnars bredd hwardera, tjenlig til Magazine och sill-salteri, med påbegnyt brygga til tjenligt djup, belägen uti Wiken i Majorne, imellan Herrar Vincent Beckmans och Compagnie, och Herr von Höckens sill-salterier; om conditio-nerne på hyran och tiden, kan med Supercargoren, Herr Andreas Gadd, accorderas.

Den som antingen innehast skuld-fordran hos aledna Jungfrun Inger Stabåa, som bodt i Kongålf, eller varit hånne något skyldig; har däröm at sig infinna hos Magistraten därstädæs.

En-liten, helt brun, hynda, som ifrån ägaren förföllit, är uti et hederligt hus intagen, til des ägaren låter hämta den tilbaka. Widare besed lämnas munteligen.

Götheborgska Beckö-Bladet.

Torsdagen, den 31 Januarii, 1765.

En försmai, tänkte jag, kunde väl göra tilföllest.
Men jag märker, at här wil ännu mer til.
En myckenhet Låsare hafwa fordrat utas mig, at
äfven nu, som förra gången, förete några utdrag
ur det sidst omrörda Brefvet om Werel-Coursen.
Kanske, tänka somlige, at genom sådan genväg,
i bättre mak, komma til begrep om saken, utan
at låna ögonen til hufvudskriften. Men jag får
ej uppehålla mig med hvad hvor och en tänker,
eller at swara därpå: tiden löper imedlertid un-
don. Låt os då tilse här och där, hvad vår
Auctor widare hast at lägga os på hjertat. Men
det förstår sig, at båst är låsa fielswa brefvet i
hela sin widd, sasom uti näst föregående N:o 4
föreslogs.

Huru wil det gå; frågar han, med Hospitaler,
Barnhus, Pupiller och alla dem, hvilcas wål-
fard beror på Banco-sedlar? De hafwa redan
utan deras ringaste förvällande förlorat mer än
hälften af sin ägendom, och det öriga står i wå-
da, hvad därav wil bli swa. Skola alle desse
intet ömas och råddas, eller skola de upofras och
ruineras,